

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 729/2020
27.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Татјана Савић Спасић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства правде, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4633/19 од 03.10.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене Републике Србије, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4633/19 од 03.10.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене Републике Србије, за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 13258/18 од 07.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца према туженој за исплату износа од 500.000,00 динара, на име накнаде нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке па до исплате. Ставом трећим изреке, тужилац је ослобођен обавезе плаћања судских такси.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 4633/19 од 03.10.2019. године, ставом првим изреке, преиначио пресуду Првог основног суда у Београду П 13258/18 од 07.03.2019. године, у ставу првом изреке, тако што је обавезао тужену да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 265.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, док је у преосталом делу за износ од 235.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом, захтев тужиоца одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке исте пресуде, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати укупан износ од 135.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законских разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/2014, 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. У смислу одредбе члана 479. став 6. истог Закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Ревизија тужене изјављена је против преиначујућег дела пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4633/2019 од 03.10.2019. године, који износи 265.000,00 динара.

Тужбу суду тужилац је поднео 04.09.2017. године, а тада је средњи курс евра износио 119,2717 динара. Износ од 265.000,00 динара по преиначујућој пресуди Апелационог суда у Београду Гж 4633/19 од 03.10.2019. године, износи 2.221,84 евра, односно не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења тужбе. То значи да је ревизија тужене недозвољена.

Ревизија тужене није дозвољена ни по одредби члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, која прописује да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, пошто вредност побијаног дела другостепене пресуде, не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а ревизија у споровима мале вредности није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке овог решења, донео на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

Одлуку о захтеву за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржану у ставу другом изреке овог решења, Врховни касациони суд је донео применом одредбе члана 153. став 1. и 165. став 1. Закона о парничном поступку, имајући у виду да тужена није успела у поступку по ревизији, па јој не припада право на накнаду трошкова тог поступка.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић